

Zpravodaj Dobrovolného svazku obcí Kdyňska

KDYŇSKO

ROČNÍK 11 • ČÍSLO 5/2015

Dobrovolný svazek obcí Kdyňsko zpracovává strategický plán rozvoje mikroregionu, který zahrnuje obce Kdyně, Běhařov, Brnířov, Černíkov, Dlažov, Hradiště, Chodská Lhota, Koloveč, Kout na Šumavě, Libkov, Loučim, Mezholezy, Mrákov, Němčice, Novou Ves, Pocinovice, Spáňov, Úsilov, Úboč, Všeruby, Všepadly a Zahořany.

Cílem je zjistit co v našem území schází a zne-
přijemňuje život obyvatelům, shromáždit zámě-
ry nejen obcí, ale i ostatních organizací a jed-
notlivců. Zkrátka sestavit plán, jak společně co
nejúčelněji využít finanční prostředky na zle-
pšení života v místě, kde žijeme. Právě znalost
vašich představ a záměrů je důležitá ke
správnému nasměrování priorit a jejich
úspěšnému řešení v příštích sedmi letech. Plán
zahrnuje i náměty od podnikatelů, zemědělců
a zájmových spolků, zejména pokud uvažují
o případné finanční podpoře své činnosti z pro-
středků Evropské unie. Pokud k nim patříte,
budeme rádi i za konkrétní projektové záměry.

Analytická část strategie je zveřejněna na
stránkách www.kdyne.cz a www.kdynsko.cz,
kde naleznete i připomínkový formulář.

Její tištěná podoba je k nahlédnutí v infocent-
ru ve Kdyni. Sylvia Heidlerová

Svatováclavská jízda v Mrákově.

Foto Vlastimil Hálek

Letní pionýrský tábor v Plichticích, který pořádá PS Safír Kdyně, má stabilní základnu svých
věrných táborníků, jejichž počet se každoročně pohybuje kolem 85 dětí. Pavla Tochorová

Po roce, v neděli 6. září, se sešla skupina asi
padesáti věřících nad Smržovicemi u kaple sva-
tého Václava. Mši svatou celebroul vikář
Miroslav Kratochvíl. Stavitelem kapličky je
rodina Mrázova ze Smržovic čp. 27. Byla
vysvěcena 1. září 2013. (mm)

Poslední prázdninová sobota v Chodské Lhotě

Poslední prázdninová sobota v Chodské Lhotě patřila hasičům.

Foto Jaroslav Nunvář

Hned několik bodů měl sobotní program pro hasiče v Chodské Lhotě. Nejprve se sešla zásahová jednotka v počtu dvanácti mužů, aby nacvičila případný zásah v nové zástavbě Na planinách. Úkolem hasičů bylo dopravit vodu z místní požární nádrže do stanovené lokality s převýšením cca 30 metrů. Součástí nácviku byla doprava vody pomocí dvou stříkaček, nácvik různých variant zásahu i seznámení s možnými riziky v lokalitě. Celému zásahu velel zástupce velitele Lukáš Raiser, který celou akci zhodnotil jako velmi dobrou. Druhým bodem sobotního odpoledne byla

členská schůze, na které byla hodnocena nejen práce zásahové jednotky, ale také práce oddílu mládeže, která v Chodské Lhotě patří tradičně k velmi dobrým. Součástí hodnocení Josefa Tvardíka bylo i symbolické rozloučení s těmi, kteří v oddílu mládeže končí a přecházejí do dorostu. Pro letošek to byli chlapi Vašek Sika a Milda Šobr. Zapomenout nelze ani na práci Gábiny Wiesnerové, která se ujala práce s těmi nejmenšími na výbornou a zaslouží rovněž pochvalu. Závěr členské schůze patřil starostovi sboru Josefu Stuiberovi, který vyjádřil spokojenost s činností sboru a přítomné pozval na pašika, který se již opékal na grilu. Vždyť nejen práci živ je člověk! K dobré pohodě zahrál Václav Bejvl.

Milan Zajíc

Mrákovská základka vede děti ke sportu

Na tradičních Horšovskotýnských hrách organizovaných pro děti od první do páté třídy obsadili mladí sportovci ze ZŠ Mrákov druhé místo za domácí základní školou.

Hana Duffková

Nová přírodovědná učebna

Kdyby náhodný návštěvník v srpnu navštívil hlavní budovu Masarykovy základní školy ve Kdyni, asi by se lekl. Místo klidné přípravy na další školní rok by slyšel rachot, lomoz, vrtání, šroubování a všude ve vzduchu se vznášel prach. Co se ve škole dělo?

Prováděla se rekonstrukce staré třídy, kde se vyučovala chemie. A když pracovní úsilí ustalo, čekala na žáky naší školy zbrusu nová, perfektně vybavená učebna chemie, fyziky a přírodopisu. Je to moderní učebna plně odpovídající dnešní době. Standardně je zde interaktivní tabule a stolní počítač, ale navíc je zde digitální vizualizér, který je schopen na tabuli přenášet vše, co se děje pod rukama učitele. A když chcete dětem ukázat stavbu těla komára, vidí ho jako na dlani i žáci v posled-

ních lavicích. Samozřejmě je zde demonstrační stůl s digestoří pro odtah jedovatých zplodin, které mohou vznikat při ukázkách různých chemických reakcí. Také žákovské stoly jsou nově vybavené zdroji různého napětí, plynovým kahanem a chemickou výlevkou.

Nová učebna nám umožní učit skutečně názorně, provádět pokusy, které žákům danou problematiku přiblíží, a doufám, že i zvýší jejich zájem o přírodní vědy.

Toto pracoviště naší školy dlouhodobě chybělo. Díky vstřícnosti zřizovatele města Kdyně mohlo konečně vzniknout a za to mu děkuji. Věřím, že téměř milionová investice bude dobrým vkladem do vzdělávání našich dětí, protože přírodní vědy jsou oborem budoucnosti. Pavel Kopta, ředitel MZŠ Kdyně

KDYŇSKO

informační zpravodaj

vydává: Dobrovolný svazek obcí Kdynsko

Adresa redakce: TIC Kdyně, Nádražní 314

345 06 Kdyně

e-mail: heidlerova@tiscali.cz,

infocentrum@kdyne.cz

Za obsah zpravodaje odpovídá vydavatel.

Redakční rada DSO Kdynsko si vyhrazuje

právo příspěvky nezveřejnit, krátit

a redigovat.

Odpovědná redaktorka: Sylva Heidlerová

Evidence periodického tisku pod č. MK ČR

E 15943

uzávěrka příštího čísla: 20. 11. 2015

Včelařský svět se sklání před rodákem z Prapořiště

Odhalení pamětního kamene se spolu s představiteli města Kdyně, zástupci místní a okresní organizace včelařů a předními představiteli Českého svazu včelařů zúčastnila také početná delegace ze Slovenska.

V Prapořištích byl 6. července odhalen pamětní kámen věnovaný rodáku, lékaři Filipu Terčovi.

Ten se zde narodil 30. března 1844 německému statkáři Johannu Tertschovi a české matce Barbaře rozené Štěpánkové.

Měl šest sourozenců. Po absolvování gymnázia a lékařské fakulty ve Vídni se stal asistentem na Vídeňské chirurgické klinice a poté přesídlil do slovinského Mariboru.

Filip Terč trpěl silným revmatismem ruky. Jednou ho do ruky pobodaly včely a on zjistil, že revmatické bolesti ustoupily a ruka byla daleko pohyblivější. Vyzkoušel tedy podobnou léčbu na asi 650 pacientech a 593 z nich jevílo známky zlepšení. Začal se této metodě věnovat výrazně více a v roce 1888 publikoval základní práci o vztahu včelího bodnutí k revmatismu. Filip Terč celý život zasvětil hledání cest, které za pomoci včelích produktů a včel pomohou jeho pacientům. Za neúnavné hledání a propagaci nových metod byl nazýván „otcem apiterapie“.

Světová apiterapeutická společnost vyhlásila den jeho narození, 30. březen, světovým dnem apiterapie Dům č. p. 9, kde se Dr. Filip Terč narodil, byl v minulém století zbourán a pamětní kámen je postaven v místech, kde stál jeho rodný dům.

Jan Löffelmann, starosta města Kdyně

Jubilejní setkání politických vězňů

Jubilejní 20. setkání politických vězňů se konalo ve Všerubech u pamětního kamene.

Všerubský kámen byl odhalen 28. září 1996 za přispění Okresního úřadu v Domažlicích, města Kdyně a Konfederace politických vězňů. Je symbolem boje proti totalitě a památkou na ty, kteří byli zastřeleni či zabiti jen proto, že se rozhodli odejít do tehdejšího svobodného světa.

Dvacet let se pravidelně u památníku setkávají političtí vězni, jejich rodiny a přátelé. Před samotným aktem se koná vždy pamětní bohoslužba v nedalekém kostele sv. archanděla Michaela ve Všerubech. Během těch dvaceti let se jí účastnily tak významné osobnosti, jako byl arcibiskup Karel Otčenášek, mons. Karel Dvořák, ale také mons. Václav Sysel nebo biskup plzeňské diecéze František Radkovský.

Tentokrát celebroidal kdyňský vikář mons. Miroslav Kratochvíl. Ve svém kázání vzpomněl nejen padesátých let, ale poukázal na skutečnost, že ani v dnešní době by neměli političtí vězni mlčet vůči poklesu morálky ve společnosti a mnohým nepravostem.

Samotného aktu se zúčastnili političtí vězni z mnohých krajských a okresních poboček i členové PTP. Mnozí řečníci upozorňovali na nebezpečí zapomínání a lhostejnosti, se kterou začíná společnost přehlížet aktivitu démonů zla. Z úst představitele ústředí Konfederace politických vězňů také zaznělo, že lze jen těžko srovnávat tehdejší přechody hranic s nynějším exodem uprchlíků do Evropy. Tehdy se nejednalo o útoky za lepšími sociálními podmínkami, ani o útoky do jiného kulturního prostředí s velkými integračními riziky.

Po již zvěčnělém a nezapomenutelném Josefu Toušovi vedení konfederace politických vězňů na našem okrese převzali rodinní příslušníci politických vězňů. Prostřednictvím jejich svědectví bude tak i v dalších letech znít hlas těch, kteří zakusili v minulosti mnoho bezpráví, útrap a ponižování.

Foto str. 16

Ing. Vladislav Vilímc, místostarosta města Kdyně

čtete: www.kdynsko.cz

Blahopřejeme k životnímu jubileu

Zástupkyně obecního úřadu Libkov navštívily v letošním roce naše občany, kteří oslavili významná životní jubilea.

V lednu oslavila 85. narozeniny paní **Filomena Housarová**, v dubnu se dožila krásných 90ti let paní **Anna Hassová** a v srpnu slavil 75. narozeniny pan **Josef Černý**. Jubilantům byl předán dárkový koš a blahopřání s přáním zdraví a spokojenosti do dalších let.

Barbora Černá, Libkov

Využijte slevové kupóny

AXEL OPTIK

2x DOMAŽLICE

B.Staška16 (u pošty)
Rohova 98 (u Penny)

KDYNĚ

Náměstí 22

H. TÝN

Zdravotní středisko

na plastové brýlové čočky
s antireflexní úpravou

na multifokální čočky

na individuální multifokální čočky

VYŠETŘENÍ ZRAKU LÉKAŘEM BEZ ČEKÁNÍ

KDYNĚ: Náměstí 22 - 777 999 918 DOMAŽLICE: B.Staška16 - 777 999 913 Rohova 98 - 777 999 916

Krajané z Ameriky v Libkově

Pan James Kleisner mě požádal, abych jménem jeho rodiny vyřídil srdečné pozdravy všem občanům Libkova a obzvláště poděkoval starostovi obce Bc. Vladimíru Černému za milé přijetí, kterého se jim v Libkově dostalo.

*James Kleisner je americkým občanem, žijícím ve státě Wisconsin. Jeho dědeček Václav Kleisner (*1866) se s manželkou Margaretou (*1866), rozenou Kronforstovou, před první světovou válkou vystěhovali do USA. Zpočátku žili v Chicagu, později rodina zakoupila farmu ve státě Wisconsin.*

I když zavítat jednou do staré vlasti pan Kleisner po celý život vždycky toužil, podle jeho vlastního vyjádření vedlo ke konečnému rozhodnutí navštívit Českou republiku objevení rodinných genealogických údajů na webových stránkách obce Libkov.

A tak dne 6. července tohoto roku přijel se svojí ženou, synem s manželkou a vnučkou na návštěvu vsi jeho předků. Po přátelském přijetí na obecním úřadě si v doprovodu pana starosty prohlédli vesnici a dům č. p. 26, odkud rod Kleisnerů pochází. Prohlédli si také loučimský kostel a na přilehlém hřbitově vyhledali rodinnou hrobku rodiny Kleisnerovy. Velice dojemný byl jejich neskrývaný obdiv nad krásou krajiny, obklopující Libkov a Loučim.

Zájmem o historii svého rodu a o místa, kde předchozí generace žily, by lidé, jako je pan James Kleisner, mohli být mnohým z nás příkladem.

Vladimír Strnad

Obec Libkov má na pěkně zpracovaných webových stránkách tento odkaz: pokud chcete vědět, kdo v minulosti bydlel ve Vaší chalupě, klikněte...

Inspirujte se na: www.libkov.cz

Firma Konstruktapol s.r.o.
zabývající se výrobou ocelových konstrukcí

hledá pracovníky na pozice:

- obsluha CNC strojů
- svářeče MIG

- na hlavní pracovní poměr,
- nástup možný ihned,
- dobré platové ohodnocení,
- benefity např. stravenky,
- dodatková dovolená, atd.

Výkon práce:

Konstruktapol s.r.o., Lštění 36

Kontaktní osoba:

Ing. Radomír Ander, tel.: 379 484 091,
mob: 725 794 944, info@konstruktapol.cz

Co na Kdyňsku učarovalo kolegům ze Slavkovského lesa?

Skupinka deseti starostů nás požádala o zajištění poznávací cesty na Kdyňsko. Rádi jsme vyhověli a provedli je našim regionem. S nadšením a jako praví táborníci se ubytovali na Chatové osadě Hájozna. Ráno vyrazili na dlažovskou rozhlednu Sv. Markéty, a poté je starosta Jan Löffelmann provedl Muzeem příhraničí ve Kdyni. „Váš starosta byl báječný, nekonečný přival slov, ze kterých prýštilo nadšení a láska k městu,“ hodnotila prohlídku jedna ze starostek hned v autobusu. Do oběda pak ještě stihli navštívit pivovar v Koutě na Šumavě.

Oběd v Zemědělském obchodním družstvu v Mrákově byl spojen s prohlídkou bioplynové stanice a povídáním pana předsedy Josefa Jírovce.

Nečekaně jsme dostali milé pozvání od Zdeňka Zrůsta do Lomečku u Starého Klíčova, zatopeného kamenolomu s křišťálově průzračnou vodou. Zdeňku Zrůstovi si dovoluji vyslovit poděkování za možnost vyzkoušení podvodní plošiny, v jejíž blízkosti se nachází vrak lodi i umělá jeskyně. Potápěčský svět hostům z českého lázeňského trojúhelníku učaroval, stejně jako efektně umístěná díla, která v prostranství zanechávají účastníci každoročních mezinárodních sochařských sympozií.

Starostové ze Slavkovského lesa navíc ocenili i pohled na Šumavu, Český a Bavorský les, který se jim nabízel z pokojů v chatové osadě. A že prý se do oblasti Všerubského průsmyku nejen vrátí, ale pošlou k nám i další. *Sylva Heidlerová*

O zbytku, drobku i ostatku

Touží někdo z vás po zbytcích? Zbytek, je přece obecně vnímán jako drobek, jako nechtěná část dosud chtěného, jako vynucený odpad. Přesto se slovo zbytek v současnosti stává jedním z nejužívanějších. Všichni si ho totiž navzájem ustavičně dopřáváme. Přejeme si hezký zbytek dne, večera, noci, rána, víkendu, a nedbáme té absurdity. Já ji ale vnímám čím dál tím více, asi proto, že je pro mě čím dál tím více nepřijatelnější. Mohu pochopit, že ve snaze zapůsobit, někdo vymyslel rádobu originální pozdrav, a zbytek neoriginálního národa to po něm papouškuje. Patrně někdo, komu připadá, že kontaktem s ním se ten druhý zcela vyčerpal, jeho den skončil a zůstaly mu už jen zbytky. Den už není dnem, neděle nedělí, ale jen pozůstatkem toho, co se nějak přežije a doklepe.

O vánočním, štědrém večeru, poté co na nebi vyšla první hvězda, jsem obdržela gratulaci, v níž mi z celého srdce přáli hezký zbytek Vánočních svátků. Ano, v době, kdy tato veliká událost vrcholí, už blahopřáli k jejímu pozůstatku.

Ovšem co je to proti pracovní komunikaci mých kolegů, ta je zbytková už od samého rána. Hezký zbytek dne mi vinšují už od půl deváté. Avšak ani tady ten nesmysl nekončí. Včera mi v dokonalém hotelu po dokonalé snídani číšník s dokonalým úsměvem popřál hezký zbytek dne. Patrně je přesvědčený, že smyslem mého dokonalého dne je posnídat, a pak už jen sbírat drobky, zbytky.

Přejeme si hezký zbytek prázdnin už v jejich druhý den, zbytek dovolené po první noci, zbytek výletu po prvním kroku. Ani trochu nám to nepřipadá divné. Smiřujme se tedy i s tím, že vbrzku si užijeme hezký zbytek oběda se zbytkem jídla ve zbytku jara, léta, podzimu i zimy.

A vůbec popřejme našim novorozencům hezký zbytek života ve zbytku jejich rodin. A ať se daří i zbytku zbytkům jejich ostatkům. Tak ještě než to všechno vypukne a po krk uvízneme ve zbytcích, si dovolím svému zbytku světa, kde je ještě obyčejem zdravít dobrý den, ráno, večer i noc, popřát hezký život! Bezezbytku!

Sylva Heidlerová

Festivalový koncert se vzácnými varhany

Vzácné barokní varhany ve Kdyni se dostaly do popředí zájmu letošního ročníku Českého varhanního festivalu. V kostele sv. Mikuláše ve Kdyni se uskutečnil jeden z letošních koncertů Českého varhanního festivalu. Tento festival přináší již devátým rokem varhanní koncerty na nejruznějších místech po celé České republice, přičemž tím nejdůležitějším kritériem výběru je vždy propagace významných historických varhan. Na varhany zahrál varhaník Adam Viktora, program byl obohacen zpěvem vynikající české sopranistky Gabriely Eibanové. Barokní hudba připomněla posluchačům nástroj od varhanáře Antonína Gartnera z roku 1763, který patří mezi nejceněnější historické varhany v Čechách. Po koncertě následovala zajímavá exkurze přímo na kůru u varhan s ukázkami a výkladem o jejich stavbě a historii.

Martina Matějková, Loučim

Zahořanští studenti 3. věku

Dvanáct seniorských studentů pokračuje ve Virtuální univerzitě třetího věku. Na jaře skupina zakončila letním semestrem tříleté studium a získala tak osvědčení o Absolutoriu Univerzity třetího věku „Svět okolo nás“ v akademickém roce 2014-2015. Nyní začíná další cyklus na téma Dějiny oděvní kultury III.

Pravidelné setkávání účastníků stejné generace není jen o výuce, ale je i prostor pro diskuzi o běžném životě. Senioři ze spádových obcí, které toto téma oslovilo, se mohou každou sudou středu mezi 13.30-15.30 hod. přijít podívat do stančického víceúčelového zařízení, jak studium probíhá a popřípadě řady studujících rozšířit.

Hana Hoffmannová

Jubilejní turnaj v malé kopané

Na jubilejní 25. ročník turnaje si v sobotu 12. září přijelo zahrát kopanou na loučimské malé hřiště celkem 5 mužstev. Báhňáci Kdyně, Rychlá rota Rybník, FC Jája Team Mariánské Lázně, Chaos Rybník a Predátoři Loučim si to rozdali mezi sebou systémem každý s každým a umístili se v uvedeném pořadí. Soutěž střelců vyhrál s 10 brankami Rudolf Hlaváč z Týmu FC Jája Team.

Už několik let kontroluje regulérnost zápasů a dodržování pravidel Petr Svičarský ze Kdyně se svojí píšťalkou a ani letos nemusel tahat žádnou barevnou kartu. Organizátoři zajistili už tradičně klobásy z udírny i dostatek vychlazených tekutin a tak byli spokojeni i diváci. U příležitosti letošního turnaje převzali ocenění v podobě pamětních listů bývalý starosta obce Václav Zimmermann, současná starostka Jana Dirriglová, zakladatel turnaje Josef Šváb, zástupci jednotlivých mužstev a členové Sokola, kteří se organizačně podílejí na turnaji v čele se starostkou Vladimírou Kacerovskou.

Na letošní jarní valné hromadě kdosi vyslovil názor, jestli turnaj O malovaný džbánek nezakonečit právě jubilejním ročníkem, když ale po jeho skončení zahrála ve stanu na hřišti kapela Humus z Kaznějova, určitě nikdo nepochyboval, že skončit akci, jež je součástí loučimské poutě, by byla škoda a tak se můžeme těšit na další ročník!

Pokračování bude mít i nedělní dětské atletické odpoledne. Letos se zúčastnilo

26 dětí ve věku od 3 do 12ti let z Loučimi, ale i z Libkova, Pocinovic, Domažlic, Chodské Lhoty a Plzně.

Soutěžilo se tradičně v běhu na 100 metrů, skoku do dálky a hodu kriketovým míčkem, dospělí si vyzkoušeli vrh koulí. Tady se zúčastnilo 14 žen a 15 chlapců a mužů. Už počet napovídá o zájmu rodičů, ale i ostatních obyvatel obce o možnost sejit se, pobavit se i udělat něco pro zdraví.

Všichni si mohli prohlédnout fotovystavu z minulých ročníků, která je součástí dokumentace celoroční činnosti tělocvičné jednoty pečlivě vedené právě starostkou Sokola Kacerovskou.

Ta celý víkend zhodnotila stručně: „Akce se nad mé očekávání povedla zřejmě příznivou konstelací všech okolností, které se vyskytnou jednou za 25 let.“

Zdeněk Huspek, foto Richard Honka.

Zahájení turnaje v malé kopané O malovaný džbánek.

Zahořanské děti jsou v teple

V roce 2014 provedl obecní úřad Zahořany zateplení víceúčelového společensko-kulturního zařízení s cílem snížení energetické náročnosti stávající budovy. V letošním roce akce pokračuje zateplením Mateřské školy v Zahořanech. A to jejího obvodového pláště, výměnou výplní, zateplení stropních konstrukcí a zastřešení atria. Při této akci dojde v rámci údržby též k výměně starých svodů dešťové vody a bude provedena oprava dalších přídatných zařízení. Zateplením se změní i tvář celé mateřské školky do veselých barev. Od této akce očekáváme opět snížení energetické náročnosti celého objektu. Stavbu zabezpečuje firma DSP Domažlický stavební podnik s. r. o. Akce je podpořena dotací ministerstva životního prostředí prioritní osa 3.

Ing. Miroslav Janděčka, starosta obce Zahořany

Všerubští školáci se do třídy těší

Naši žáci mají za sebou již tři týdny školy a všichni, včetně našich pěti prvňáčků, se velmi rychle zapojili do života školy.

Ano, letos poprvé máme v první třídě samá děvčata. O jejich šikovnosti svědčí nejen velmi pěkné výkresy, které zdobí chodbu školy, ale i to, že již poznávají některá písmenka a hezky počítají do pěti. Odměnou jim je zábavné procvičování na interaktivním „Smártíkovi“ a samozřejmě hezká razítka či samolepky v sešitech. Společně s ostatními spolužáky doufají, že bude právě podzimní větrné počasí a všichni si budou moci porovnat své schopnosti ve školní Drakiádě. Na druhou stranu si ti starší přejí, aby podzim byl co nejhezčí – a to alespoň v Anglii, kam se chystají na jazykově

vzdělávací pobyt. O tom, jak se těší, svědčí jejich každodenní odpočítávání dnů zbývajících do odjezdu. Věříme, že přijedou s pěknými zážitky a další motivací k učení se cizím jazykům.

Renata Reifová

UPOZORNĚNÍ

V letošním roce končí desetileté období od hromadné výměny občanských průkazů. Doporučujeme Vám ověřit si, zda nekončí platnost i vašeho občanského průkazu

Víte, že...

❖ **V Soustově proběhl již 9. ročník hasičské soutěže na PLECH OPEN?** Zúčastnilo se celkem 15 družstev mužů a pět družstev žen. Soutěžilo se v požárním útoku do kopce a jak už název napovídá, stříkalo se na plechovky. První místo si vybojovali hasiči z Hadravy. „Večer, na závěr soutěže, se konala taneční zábava,“ vypráví Iva Šulcová.

❖ **Dne 1. října 2015 v 16:30 hod. zahájila svoji činnost Obecní knihovna v Dlažově?** Byla zřízena na adrese Dlažov č. p. 17 v prostorách bývalého obecního úřadu. Otevírací doba je každý čtvrtek od 16:30 do 18:30 hod.

❖ **Mladí členové Sboru dobrovolných hasičů Kout na Šumavě byli na prázdninovém soustředění v kempu Hájovna ve Kdyni?** „Hlavní činností bylo procvičování hasičských dovedností, ale i zábavy si malí hasiči užili dosytnosti. V úmorném vedru zdolali Koráb, hráli hry a prokázali statečnost při noční hře. I díky Jiřímu Koutníkovi, Automotoklubu Kdyně a provozovateli kiosku Jiřímu Mázovi, si děti odvezly spoustu zážitků. Na oplátku koutští malí i dospělí hasiči předvedli ukázky své činnosti, pro návštěvníky kempu,“ zhodnotila Helena Klimentová.

❖ **Ve Všerubech hned první měsíc zpříjemnilo žákům i školákům divadlo Nána?** Se svým představením tam zavítalo již podruhé. Po úspěšné pohádce O slepičkách jsme zhlédli snad ještě hezčí Oví pohádku, při které pomoci velmi pěkných loutek byla předána dětem i řada ponaučení, jako např. nedat na první dojem, ale poznat každého co nejvíce. Do děje dokázala herečka vtáhnout a zapojit všechny děti, které ji za to odměnily bouřlivým potleskem. Ti nejstarší ji po představení pomohli s úklidem rekvizit a nás potěšilo, že je chválila, jak hezky se chovají k mladším spolužákům a jak jim pomáhají. „A protože se představení opravdu moc líbilo, na jaře se můžeme těšit na další,“ slibuje Renata Reifová

❖ **Dětský den aneb rozloučení s prázdninami pořádala obec Mezholezy ve spolupráci s tamními hasiči?** Přestože jsme malá obec, dětského dne se zúčastnilo 35 dětí. Pořadatelé, převážně hasiči a zastupitelé, připravili pro děti dvanáct soutěžních disciplín s malou odměnou na konci. „Navíc každé dítě při závěrečném vyhodnocení obdrželo hodnotnou věcnou cenu,“ doplnil Václav Němeček, starosta Mezholezy.

❖ **Nejmladší mrákovská dudácká muzika Dráténíci uspěla na soutěžní přehlídce dětských lidových muzik?** V konkurenci osmi kapel, a to především moravských cimbálovek, se dudáci radovali z parádního druhého místa.

❖ **V Kolovči se cvičí relaxační jóga?** Pod hlavičkou TJ Slavoj Koloveč, v oddíle rekreačního sportu, se pod vedením Jany Peclové schází parta nadšených začátečníků jógy každý úterní podvečer. „Cílem není jen tělo protáhnout a uvolnit, ale také harmonizovat je s myslí,“ napsala nám jedna z pravidelných cvičenkyň.

Polovina tisíciletí v Koutě na Šumavě

První písemná zpráva o statku koutském je z roku 1515. Je tím míněna „tvrz“, č. p. 1 a „dvůr“, č. p. 59. Než však vznikla ves Kout existovala na severním okraji obce (nyní Rajčův) osada Brandýs. Její vznik lze datovat do počátku vzniku hradu Rýzmbek, tj. do roku 1279. Její význam spočíval ve vybírání mýtného při cestě z Bavor. Později docházelo k postupnému zastavování obce směrem na jih. Tím zanikl název Brandýs. Ves Kout patřila šlechtě, která sídlila na hradu Rýzmbek od 13. století, předtím bylo sídlo na Příkopech. Majiteli panství byl rod Stadionů, později pak rodina barona Schönborna. Za zmínku stojí i pověst o slepém mláďenci, který zde měl svoji poutevnu (není přesně známo kde) a kterého zde nenadále navštívil v roce 1362 římský císař, král český Karel IV. Slepý mláďenec mu zvěstoval budoucnost českého národa i řadu králových nástupců. Na mapě z roku 1620 se nachází rybník Bílka, který byl zrušen v r. 1844 a znovu obnoven v r. 1963. V krátké historii obce není možné se alespoň okrajově zmínit o Koutském pivovaru, který byl založen v roce 1736. Velkého rozkvětu se pivovaru dostalo za vlády rodu Stadionů a vystaven do současné podoby. Pivo se zde vařilo do roku 1971. Vaření piva bylo obnoveno 26. března 2006 současným majitelem. Koutské pivo se vyvážá do několika zemí Evropy, ale i do Ruska a USA.

Závěrečnou akci v rámci oslav 500 let obce Kout na Šumavě bylo v sobotu vystoupení žáků ZŠ z Kouta na Šumavě, tance Country kroužku při základní škole a dále pak koncert Malé kapely Nauše Pepíka, dechové hudby Horalka a závěrečná taneční zábava s Revivalem Olympic z Domažlic. Při příležitosti 225 let od otevření místní ZŠ

měla škola den otevřených dveří. Oslavy výročí obce, byly rozděleny do průběhu celého roku. 28. 3. běh Koutem, kterého se každoročně zúčastňuje velké množství běžců a diváků. 5. 5. 70. výročí osvobození obce, kde byla uspořádána výstava dobových fotografií, historická vojenská technika. 29. 5. noc kostelů s kulturním programem žáků ZŠ, beseda k historii kostela sv. Jiří, posezením před kostelem spojené s grilováním a Koutským pivem. Celý kostel byl z venku osvětlen i s přilehlým okolím, o co se postarali místní hasiči. 30. 5. pořádá Sbor dobrovolných hasičů okrskovou soutěž IX. okrsku. 6. 6. volejbalový oddíl Sokola pořádá již 9. ročník volejbalového turnaje o Koutský dřevák, turnaje se zúčastnilo 15 družstev z blízkého i vzdáleného okolí. 27. června fotbalový oddíl Sokola organizoval

fotbalový turnaj přípravek z okresu Domažlice. Všechny akce probíhaly za velkého zájmu nejen místních občanů.

V současné době má obec 3 části: Kout na Šumavě, Nový Dvůr a Starý Dvůr, 1 200 obyvatel, 350 popisných čísel (několik rodinných domů je ve výstavbě), katastrální výměra 1 112 ha. V obci je sídlo obecního úřadu, základní škola (1. – 5. ročník), mateřská škola, pošta, kadeřnictví, kostel, hřbitov, provozovna průmyslových a zemědělských podniků, podnikatelské subjekty.

O kulturní, společenské a sportovní vyžití se starají kromě obecního úřadu spolky, např. sbor dobrovolných hasičů, Sokol, myslivecký a sportovní střelecký klub.

Helena Klimentová

Oslavy jubilea v Koutě na Šumavě.

Národní kulečnickový hráč

Kulečnickový hráč Jan Šafařík (38 let) ze Kdyně hájící barvy plzeňského billiardového klubu BC Bio Systém Plzeň vybojoval krásné třetí místo na mistrovství České republiky v Hradci Králové v disciplíně 8-ball.

Jan Šafařík se poprvé probojoval do nejvyšší soutěže v Čechách v roce 2000, extraligu hrál osm let. Poté odjel do ciziny, kde občas také hrál a podařilo se mu vyhrát turnaj v Londýně. Po pěti letech se vrátil do Čech, na kulečnick nezanevřel a občas se účastnil oblastních soutěží. Z nižších soutěží se v roce 2015 probojoval zpět do extraligy a poté i na mistrovství České republiky. Zde získal 13. 9. 2015 v jednotlivcích bronzovou medaili.

Za svoji kariéru nasbíral ke stovce pohárů.

Za Billiard Club BIO SYSTÉM Plzeň,
prezident V. Hájek

*Turistické informační centrum
je od října do dubna otevřeno
od 9. 00 do 16. 00 hod.
o víkendech a svátcích zavřeno
infocentrum@kdyne.cz,
tel. 379 413 555*

**Chuť a vůně domova
je název knihy, sbírky
receptů, z našeho regionu.
Získáte ji v TIC Kdyně!**

Město koupí kasárna ve Kdyni

Město Kdyně se stane majitelem pozemků v bývalých kasárnách ve Kdyni. Pozemky a budovy v areálu koupí od Plzeňského kraje za 11 milionů. Kdynská radnice investici vnímá jako podporu podnikatelům a impuls ke vzniku nových pracovních příležitostí. sh

The Drops zářili ve Kdyni

Opět přibližně po roce zavítala do Kdyně mladá a nadějná pražská skupina hrající rock a hardrock. Bylo to už jejich čtvrté vystoupení ve Kdyni.

Poprvé přijeli do našeho městečka 28. října 2013, když zkoušeli v místním kině celé podzimní prázdniny. A tzv. „Veřejná zkouška“ byla vlastně premiéra vánočních koncertů. Jeden se uskutečnil ve Kdyni 19.12. 2013.

Na jaře 2014 se konal další koncert. A letos přijeli opět. Koncert se konal v pátek 7. srpna v parku u Muzea příhraničí. Hned první jejich písničky naznačily, že skupina hraje velice dobře a že jsou zase o něco lepší a vyhranější, i když je jim teprve 16 a 17 let. První skladba, která zazněla, byla vlastní s názvem „Co jsem komu udělal“. Následoval převzatý hit od skupiny Free „All Right Now“. Chlapci hráli jednak vlastní skladby, jednak převzaté od skupiny Queen, Olympic i jiných. Světelná a hudební show skončila 15 minut před 22. hodinou. Následovalo focení s fanoušky, spíše s fanynkami a autogramiáda.

Sešlo se kolem 150 posluchačů, převládala mládež, neboť hoši ze skupiny jsou jejich vrstevníci. Skupina vznikla před třemi roky v srpnu 2012. Na rockcampu 2012 se setkala s Peterem Freestonem (dlouholetý osobní asistent zpěváka Freddieho Mercuryho ze skupiny Queen), který doprovází skupinu. Ve Kdyni byl pozván na podium a sklídl obrovský potlesk. Setkání s panem Freestonem mělo pro kapelu zásadní význam. Díky rockcampu a Peterovi dostali příležitost si zahrát na Freddie Mercury Memorial Day 2013 ve švýcarském Montreux a ještě předtím v Liverpoolském legendárním Cavern Clubu, kde v šedesátých letech minulého století začala hrát skupina mladých kluků, kteří si postupem času začali říkat The Beatles.

Zbytek roku 2012 a první třetina roku 2013 se nesla v duchu zkoušek a sehrávání kapely. Tvrdě se dřelo do Liverpoolu a Montreux a zatím nevznikaly žádné vlastní věci.

K vlastním věcem se skupina odhodlala až v květnu 2013, kdy kytarista Honza Grünwald přinesl návrh písničky, která dostala jméno „Neznámá“. Po několika koncertech v červnu a červenci 2013 následovala pauza, během které Filip Vavříčka a Honza Grünwald dali dohromady skladbu s názvem „Běžící štěstí“.

Složení skupiny:

Filip Vavříčka – klávesy

Honza Grünwald – sólová kytara

Tomáš Burian – bicí

Pavel Válek – doprovodná kytara

Honza Doskočil – zpěv, basová kytara (ve skupině je od roku 2013, kdy nahradil zpěvačku Marušku Romanovskou)

Manažer skupiny pan Burian (otec chlapce, který hraje na bicí) mi prozradil, že by chtěli vystupovat ve Kdyni každoročně. Nesmím zapomenout na pana Václava Váchala, který byl po celou dobu u mixážních pultů. Snad se to stane tradicí. Hodně štěstí a nových písniček! Nashledanou ve Kdyni v roce 2016!

Ladislav Bureš

Pivní slavnosti v Mezholezích

4. ročník Pivních slavností se konal v sobotu 12. září. Na návsi obce jsme postavili stan zapůjčený od DSO Kdynsko, objednali jsme pohoštění od pana Smetany ze Sušice, ukázkou kovářského řemesla Lukáše Marka a stánek s rukodělnými výrobky a samozřejmě spousty piva. Veškerou organizaci měli na bedrech hasiči a zastupitelé. Na slavnosti jsme si připravili několik soutěží s pivní tematikou, jako je „uhodni značku piva“, „pití piva na EX“, „pivní štafeta“, a pod. Pivních slavností se zúčastnilo 221 návštěvníků, někteří přijeli i z daleka např. z Krkonoš, Teplic a Mariánských Lázní. Také nás návštěvou poctil senátor Jan Látko. Celý večer až do pozdních nočních hodin hrála kapela F.R.C. z Klatov. Místní skupina odvážných žen a dívek si natrénovala hudební a taneční vystoupení ve stylu „Sestra v akci“. Po setmění nám skupina kaskadérů předvedla „ohnivou show“. Všem se akce líbila, což nás velice těší a zároveň zavazuje, abychom příští rok připravili neméně hodnotnou zábavu.

Václav Němeček, starosta obce Mezholezy

Veteránliga v Pocinovicích

3. kolo desátého ročníku CHODSKÉ VETERÁN LIGY v Pocinovicích.

V sobotu 12. září za téměř letního počasí proběhlo v Pocinovicích v areálu koupaliště od 13 hodin 3. kolo desátého ročníku Chodské veterán ligy v požárním sportu.

Závodilo se v požárním útoku s nástříkovými terči. Do soutěže se přihlásilo sedm družstev mužů – Krchleby, Srbsice, Domažlice, Pocinovice, Tlumačov, Křenovy a Nýrsko. Tři družstva žen – Pocinovice, Srbsice a Pelechy. Závod odstartovalo družstvo žen z Pocinovic, kterému se podařilo při prvním pokusu naplnit nástříkový terč za 36,97 sekund.

Přestože ženám z Pocinovic doma štěstí příliš nepřálo, podařilo se jim vybojovat pěkné druhé místo. Družstvo mužů z Pocinovic zabojovalo a podařilo se jim na domácím poli zvítězit časem 25,81 sekund a porazit velkého soupeře družstvo z Krchleb o 2,31 sekundy. Sportovní nasazení všech účastníků závodů bylo velké a mezi závodníky panovala přátelská a dobrá nálada. Družstva žen se umístila v tomto pořadí: Srbsice 27,92 sekund, Pocinovice 36,97 sekund, Pelechy 38,42 sekund. Družstva mužů: Pocinovice 25,81 sekund, Krchleby 27,39 sekund, Srbsice 27,75 sekund.

Marie Homolková,
starostka obce Pocinovice

Kdyňští vodáci sjížděli Lužnici

Letošní sucho trochu potrápilo i děti z kdyňského vodáckého tábora, který se letos odehrál na řece Lužnici. Břehy byly sice lemované krásnou přírodou místního chráněného území, ale občas bylo třeba vystoupit z loďky a překonat mělčinu po svých. Stěhování mezi vodáckými tábořišti Suchdol, Majdalena a Mláka bylo tedy náročné, ale malí vodáci si ho stejně užili plnými doušky. Naštěstí se táboru vyhnula ta největší vedra a děti si tak mohly kromě koupání užít i spoustu pěkných her, které pro ně připravili vedoucí z PS Safír Kdyně.

Celotáborová hra byla tentokrát inspirována oblíbenou deskovou hrou Osadníci z Katanu. Děti byly rozděleny do stálých skupin, které spolu jako osadnické rodiny soupeřily o to, které se podaří z vytěžených surovin postavit více osad nebo měst. Aby to ale nebylo tak jednoduché, musely si jednotlivé družiny také usmířit původní obyvatele osídlovaného ostrova, což bylo cílem závěrečné atmosférické noční hry. Během tábora se děti ještě stihly podívat do lázeňského městečka Třeboně, na

Schwarzenberskou hrobku, vykoupat jsme se v suchdolské bývalé pískovně a celý tábor byl tradičně zakončen slavnostním ohněm, u kterého se všechny družiny dočkaly odměn podle jejich umístění v celotáborové hře.

Radana Pavlicová

Fotky z tábora a videosestřih z táborového programu najdete na <http://safir.pionyr.cz/>.

Vítězné poháry zdobí Prapořiště

Sportovního klání hasičských družstev O pohár starosty obce hostila poprvé Nová Ves. Prvenství a vítězný triumf v požárním útoku si nakonec odváželi hasiči z Prapořiště.

„V konkurenci 16 družstev jsme byli celkově nejlepší, a nejen to,“ pochvaluje si svůj tým Lád'a Mráz, trenér družstva mužů, „Kam jsme letos vyrazili zaběhat, odtud jsme přivezli pohár.“

(sh)

**Plastická mapa
Českého lesa
k dostání
v Turistickém
informačním centru
Kdyně**

Odpoledne se záchranným systémem

Odpoledne s Integrovaným záchranným systémem prožili nejen děti, ale i dospělí v Koutě na Šumavě. V areálu Na Střelnici předvedla Policie ČR ukázky z výcviku policejních psů a jinou svoji práci. Mohli si prohlédnout automobilový žebřík Hasičského záchranného sboru Domažlice. Místní jednotka SDH předvedla ukázkou ze své činnosti. Místní Střelecký klub připravil střelnici, kde si mohli všichni vyzkoušet své střelecké umění. Pořadatelé děkují všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu odpoledne.

Helena Klimentová

Co se děje v infocentru

Poutníci Svatojakubské cesty z Německa navštívili Infocentrum ve Kdyni

V sobotu 15. srpna navštívila čtveřice poutníků infocentrum v našem městečku. Požadovali nocleh na jednu noc. Jelikož se tento víkend konaly Chodské slavnosti, vše bylo beznadějně obsazeno. Požadovali, abych jim objednal taxi do německého Furthu (Furth im Wald) a že se tedy musí vrátit vlakem domů. Nakonec jsem jim sehnal ubytování u známého. Byli velice šťastni. Večer jsem se s nimi setkal kolem půl sedmé. Říkali, že jsou dost ušlí a unaveni a že přijdou co nevidět „do hajan“.

Čtveřice poutníků Elke (babička 69 let), Oscar (12 let), Mike (41 let) a Amy (16 let) pocházela ze Žitavy (Zittau). Žitava je krajské město, které leží na trojmezí ČR, Německa a Polska (29 361 obyvatel). Je sídlem zemského okresu Zhořelec. Partnerským městem je Liberec, cesta autem odtud trvá necelou půlhodinku, jestliže vyjedete z Varnsdorfu, zvládnete cestu asi za 15 minut (směr Grossschönau). Ještě jedna zajímavost – pokud si projedete celou trasu vlakem z Varnsdorfu do Liberce nebo opačně, projedete během hodinové cesty přes území tří států.

Němečtí poutníci cestovali vlakem ze svého bydliště ze Žitavy do Prahy a pak se pustili pěšky v nádherném počasí

Zleva: babička Elke, Oscar, tatínek Mike a Amy, foto: Ladislav Bureš

v tropickém vedru na pouť dlouhou téměř 250 km. V roce 2014 putovala v létě skupina z Grafenštejna (leží u Žitavy) do Prahy. Celkem strávili na cestě 10 dní a ušli 180 km. Příští rok plánují výšlap z Prahy do Žitavy.

Přeji německým poutníkům v roce 2016 hodně zdraví, štěstí, pohody a hodně našlapaných kilometrů bez mozolů a otlaků od bot.

Ladislav Bureš, TIC Kdyně

Hudební léto na nádvoří uzavřela Amátovka

V neděli 23. srpna od 17 hodin se konal koncert dechové hudby Amátovka ze Stříbra v parku u muzea Příhraničí ve Kdyni. Tato dechovka vznikla v roce 1975, letos tedy slaví 40. výročí hraní, jak ohlásila zpěvačka Zlata Kráčmerová. Zpěvák, který ji doprovázel, se jmenuje Josef Duffek. Kapelníkem a zároveň vedoucím kapely je Josef Konstantinovič. Dechovka Amátovka hraje obvykle v počtu 12 osob včetně zpěváků.

Program, se kterým soubor vystupuje, je složen ze skladeb představitelů české dechovky K. Vacka, J. Poncra, J. Vejvody, K. Valdaufa, L. Kubeše, A. Doška a dalších. Především propaguje překrásné lidové písně z jihozápadních Čech a z Pošumaví. K tanci, mimo rytmu polky a valčíků, hraje i skladby tanečního charakteru – tango, waltz, slow, rokenrol apod. Kapela svými produkcemi těší příznivce české dechovky především v západních Čechách (Mariánské Lázně, Konstantinovy Lázně, Plzeň, Stříbro), ale vystupuje i v zahraničí (Weimar, Gera, Plavno, Weiden, Cham a dalších městech).

Amátovka uzavřela hudební léto na nádvoří muzea ve Kdyni.

Foto Karel Fiala

Počasí se v neděli vydařilo, sešlo se kolem dvou stovek posluchačů (možná i více). Závěrem chci poděkovat městu Kdyně a našemu starostovi panu Janu Löffelmannovi, který navštěvuje téměř všechny akce a zároveň dohlíží na jejich zdárný průběh.

A co v příštím roce zkusit nějakou country skupinu?

Ladislav Bureš, TIC Kdyně

Omluva

V minulém Zpravodaji Kdynsko (č. 4) v článku „Horalka, to tedy paráda byla!“ došlo k chybě. Kapelník dechovky Horalka se jmenuje Josef Kubalík, tak jsem to měl původně napsáno. Po nahlédnutí do Domažlického servisu (bezplatné inzertní noviny) jsem si pročetl program Chodských slavností. Tam jsem se dočetl, že kapelníkem dechové hudby Horalka je Miroslav Paleček a kapelníkem Hájenky Josef Kubalík. Tak jsem to podle nich opravil. Omlouvám se jednak kapelníkovi dechové hudby Horalka Josefu Kubalíkovi a všem čtenářům zpravodaje Kdynsko.

Ladislav Bureš, TIC Kdyně

Zveme vás na výstavu s názvem: Aby vám čaj a káva chutnaly

Expozici můžete zhlédnout v Muzeu příhraničí ve Kdyni od 2. října

vždy v otevírací době turistického informačního centra. Máte jedinečnou možnost prohlédnout si chodské čajové a kávové soupravy, které nám zapůjčil MUDr. Jaroslav Novák z Plzně. Výstava potrvá až do 7. prosince.

Z Brnířova do Světců

V září vyjel z brnířovské návsi plně obsazený autobus hasiči, ženami a dětmi na poznávací zájezd „Tachovsko“. Byla to odměna pro pořadatele a organizátory 4. ročníku Setkání starých traktorů a veteránů v Brnířově. Trasa výletu byla naplánovaná, ale ranní mlha přinutila organizátory změnit pořadí zastávek. První byla prohlídka areálu Světců, druhé největší jízdnárny v Evropě, nyní krásně opravené, a nedokončeného zámku, dnes ruiny. Oba objekty stavěl kníže Alfred Windischgratz v roce 1862. Pak jsme odjeli do nedaleké Halže, kde jsme měli zajištěnou prohlídku hasičské zbrojnice a velmi pěkného „Vesnického muzea“, které je opravdu nabitě ve 4 patrech

Odpoledne plné her

Jubilejní odpoledne plné her přilákalo do Kdyně stovky dětí

Po absolvování prvního týdne nového školního roku si mohly děti ze Kdyně užít sobotu plnou soutěží a netradičních aktivit, které pro ně připravili vedoucí z pionýrské skupiny Safir. Krásné počasí doprovázelo desátý ročník akce Odpoledne plné her, která proběhla v areálu sídliště Na Koželužně a v nedaleké klubovně U Čápa.

Na sídlišti se sešly stovky dětí, aby si vyzkoušely slalom na koloběžkách, chůdu, skákání v pytlicích, kop do brány, prolézání tunelem nebo třeba střelbu z luku. Do soutěžních kartiček sbíraly body, které si po splnění všech úkolů mohly vyměnit za pěkné ceny.

V areálu klubovny pak na děti čekala coby jedna z odměn zbrusu nová trampolína, turnaj ve finské hře Mōlkky a jako vždycky oblíbená jízda na lanovce.

A protože je akce zároveň jako takový „den otevřených dveří“, mohli se účastníci podívat i do klubovny U Čápa a vyrobit si zde ovečku z provázků a látek.

Všechny fotografie najdete na facebooku PS Safir Kdyně a na webu <http://safir.pionyr.cz/>. Akce proběhla za podpory Plzeňského kraje.

Pavla Tochorová

starou zemědělskou technikou. Zde si každý z nás našel nějaký kousek, který měl dříve také doma.

Z Halže do Svobodky byl už jen kousek a tam na nás čekal výborný oběd. Mezitím zmizela mlha, a tak jsme se vrátili do Tachova a vylezli na první rozhlednu Vysoká s 564 metry nadmořské výšky.

V její blízkosti leží betonový památník upomínající husitskou bitvu u Tachova. Následoval přejezd přes hraniční přejezd Bärnau do Německa na parkoviště u Silberhütte, odkud je nejsnazší cesta cca 2,5 km na nově opravenou rozhlednu Havran nadm. v. 894 m s krásným rozhledem na Český les. Dříve vojenská věž na Havranu byla jednou z několika odposlouchávacích zařízení Čsl. armády na hranicích s Německem: bylo jich celkem 5: Poledník, Čerchov, Zvon, Havran a Dyleň.

Za SDH Brnířov Mirek Beneš

Obři jsou dobří!

Očekávat, že když budete konat dobré skutky, nezištně pomáhat druhým a milovat své bližní, tak vás lidé budou mít rádi, je stejně pošetilé jako věřit, že pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí.

Ti z vás, kteří se už o vykonání něčeho veřejně prospěšného pokoušeli, mi jistě rádi potvrdí, že spíše opak je pravdou. Dlouho jsem si tento zdánlivý paradox nedovedl vysvětlit, než jsem jeho tajemství objevil v jedné chodské pohádce. Vypráví se v ní o obrech, kteří chtěli pomáhat lidem. Že to nakonec s obry dobře nedopadlo a vděku se nedočkali, má docela prostý důvod: „Lidé obřím nikdy neodpustí, že jsou velcí.“ Inspirován pohádkovým moudrem jsem dospěl k možná překvapivému, nicméně jednoznačnému závěru.

K tomu, aby vás lidé neměli rádi, nemusíte být až bůhvíjaký obr. Stačí, když z davu vyčuhujete, a to z jakéhokoli důvodu, jen docela malinko a neštěstí je hotovo. Tímto vás nechci odrazovat, abyste konali dobro. Určitě se najdou tací, kteří vaši marnou snahu ocení. Nečekejte však, že jich budou zástupy. Nezavidět obrovi jeho velikost totiž dokážou zase jenom obři.

Za povšimnutí stojí, že naopak trpaslíci jsou masami obdivováni tím více, čím jsou zakrnělejší ať vzrůstem, či intelektem. Některým lidem se navíc na trpaslících líbí, že se jim mohou posmívat, což by v případě obřů nemuselo být zas až tak úplně bez rizika. Aby to nevypadalo, že jsem čtením chodských pohádek podlehl skepsi, na závěr zcela upřímně radím: „Lidé, nebojte se vlastní velikosti a starejte se o veřejné blaho bez ohledu na následky, neboť být obrem je sice nevďěčné, zato ale nesmírně krásné. Obři jsou totiž, alespoň podle té chodské pohádky, dobří.“

Vladimír Strnad

Výlet Svazu tělesně postižených

Místní organizace Svazu tělesně postižených zorganizovala 4. září krátký zájezd do česko-bavorského příhraničí.

Byli jsme seznámeni s historií kostelíka sv. Václava, Tanaberku i pomníku na vrchu Ráj. Prohlédli jsme si muzeum ve Všerubech s pomníkem Boženy Němcové a kostel sv. Jakuba v Eschlkamu. Následovala projížďka okolo Dračího jezera, které bylo vytvořeno jako retenční nádrž při případných povodních.

Jezero slouží jako rezervace vodního ptactva i k rekreaci obyvatel Furth im Waldu.

Nejhezčí zastávkou byl Neukirchen beim hl. Blut - Nové Kostely. Navštívili jsme klášterní zahradu a barokní poutní kostel s vystavenou Madonou pocházející z loučimského kostela. Překlad z němčiny do češtiny prováděla paní Fujanová z Bělé nad Radbuzou. Závěrečné občerstvení bylo v restauraci Miroslava Jandy v Úborsku. Za STP Kdyně Václav Weninger

Jak se ve Kdyni dříve svítilávalo

Nastává doba podzimu, slunečních paprsků ubývá, noc se prodlužuje, a tím se musí i více svítit. Dnes sáhneme do historických pramenů, které nám naši předkové zanechali, a podíváme se, jak se dříve v našem městě svítilo:

„V r. 1846 zavedeno bylo u nás ve Kdyni veřejné osvětlení silnice a ulic. Tehdejší Okrašlovací spolek neměl prý dosti prostředků, a proto podnikla se sbírka po městě. Kolik sbírka vynesla sice neudáno, ale dle poznámky bylo ještě téhož roku osvětlení zřízeno. Byly to svítilny skleněné, válcovitého tvaru o průměru 25cm, vysoké asi 35cm, do skla na dno se posadila olejová lampa, na svršku skla umístěn plechový komínek, jímž čmoud oleje unikal. Tyto byly podobné olejovým lampám, které používaly se k osvětlení železničních vozů, dá se předpokládat, že mnoho jasu nedaly. Dlouhou dobu, když už se v nich nesvítilo, visely tyto lampy na některých domech města, nejdéle na hostinci u „Modré hvězdy“.

Lampy olejové byly používané v zámožnějších rodinách, kde jako okrasa stály na kostnu (skříň se šuplaty) v tak zvaném parádním pokoji jako stráž starých hodin. Báli se v některých rodinách zavést světlo petrolejové. Bylo staré mínění, že to (proti oleji) jasné petrolejové světlo očím škodí.

V r. 1854 vystavěla si továrna plynáru, vyrábějící si plyn z uhlí, ale továrna české obci nerada dala, co samozřejmě musela, natož nějaký závazek stálý jako světlo pro náměstí. Jak poznenáhle svítilny v městě se rozmnožovaly, vidíme z toho, že v r. 1873 bylo svícen petrolejových všeho všude šest a obec platila za rozsvěcování ročně 12 zl., to je 1 zl. měsíčně. V r. 1913 platila 433 K 82 h. Petrolej v tomto roce stál obec 1802 K.

V r. 1886 zařídila si továrna elektrické světlo. V r. 1899 Adolf Křížek, strojník továrny

uspořádal přednášku o světle acetylenovém, při níž primitivním přístrojem vlastním demonstroval účinek karbidu. Tu pak mnozí obchodníci začali zavádět toto světlo. Obecní zastupitelstvo několikrát žádalo továrnu, aby osvětlila náměstí elektricky. Ba dokonce při vyjednávání o poplatnosti daňové slíbila továrna ústy vídeňského ředitele, že obci světlo poskytne, ale upomínána, měla vždy o dobrou výmluvu postaráno. V r. 1909 docíleno, že továrna zavedla elektrické světlo na silnici Nádražní. To provedla nákladem svým. Ale za války svítiti přestala a vedení odstranila. Nevidouc naději, že by obec došla ochotou továrny k osvětlení náměstí, usneslo se obecní zastupitelstvo v r. 1913 zařídit na náměstí petrolejové obloukové lampy. A ježto světlo se osvědčovalo, zavedla je i do ulic. Pokud lampy byly správně obsluhovány, netrucovaly a bylo to světlo krásné. Ale nemělo dlouhého trvání. Překvapivší válka zasáhla tak mocně, nedostatek petroleje byl všeobecný, nebylo ho pro podniky průmyslové, nebylo ho pro obchody, hostince, ani pro domácnosti, natož pro osvětlo-

vání náměstí a ulic. Tma ovládla veškerý život, neboť nebylo ani lihu, ani karbidu, ani oleje. Byla to tma větší jak v roce 1846, kdy předkové naši starali se o osvětlení místa a toto také provedli. Doba poválečná byla stejně krutá a proto sáhnuto k prostředku svépomocnému zřízení elektrického osvětlení na náklad obce.“

Do konce 50. let min. stol. svítily v našich ulicích lampy s obyčejnými žárovkami. Začátkem 60. let se začaly objevovat lampy s rtuťovými výbojkami RVC. Měly příjemné bílé světlo. Nejběžnější jejich výkon byl 125 W a 250 W. Dnes jsou postupně nahrazovány sodíkovými světelnými zdroji, charakteristické svým nažloutlým světlem, dobře viditelným v mlze. V poslední době se na trhu prosazuje progresivní osvětlení LED diodami, které je dlouhoživotnostní a má malou spotřebu elektrické energie. Přemíra světelných bodů, hlavně tvary osvětlovacích těles, které nesprávně směřují úhel světla, vytváří tzv. světelný smog, což dobře znají pozorovatelé noční oblohy a hvězd.

Rudolf Šlajzer

V Loučimi staví vodovod

Počátkem září se v dolní části obce Loučim objevily stavební stroje VAK servis Klatovy, aby zahájily práce na výstavbě druhé etapy vodovodu. Zatímco v horní části už jsou na nový vodovodní řad připojeni od jara letošního roku, zbytek obyvatel musí nějaký čas snášet rozkopané okolí svých domů a také se postarat o připojení nového řadu až k vodoměrům.

„Součástí této etapy je také výstavba druhé komory vodojemu, abychom zajistili dodávky pitné vody v odpovídající kvalitě v souladu s platnou vyhláškou, kterou se stanovují požadavky nejen na kvalitu, ale i na požadované množství vody,“ vysvětlila starostka obce Jana Dirriglová důvody, proč je Loučim opět rozvrtaná. Financování vodovodu je zajištěno z vlastních zdrojů, z úvěru a z dotace Plzeňského kraje, přičemž náklady na druhou etapu jsou rozpočtové náklady bez DPH 3 088 000,- Kč, z toho dotace Ministerstva zemědělství činí 2 162 000,- Kč. Do poloviny příštího roku bude vše včetně přípojek hotovo.

Zdeněk Huspek

Pocinovická pouť u Dobré vody

15. září slaví církev v liturgickém kalendáři svátek Panny Marie Bolestné. Pouť u Dobré vody u Pocinovic připadla letos na následující neděli, tedy 20. září. Několik stovek lidí se zde sešlo, aby v nedělním dopoledni, v prostranství kaple zasvěcené Panně Marii Bolestné, slavili pouť a slavnostní bohoslužbu.

Každý rok je zvykem, že mši svatou slouží jiný celebrant. Letos byl pozván na mši svatou P. Lobkowicz z kláštera v Teplé. Ten však byl, dle slov vikáře Miroslava Kratochvíla, odvolán do Říma, a tak se role hlavního celebranta zhostil sám vikář Miroslav Kratochvíl. Kromě P. Kratochvíla byl aktivním účastníkem bohoslužby také Msgre. Vladislav Sysel.

Mši svatou sloužili jako obvykle venku u kamenného oltáře. Bohoslužby se zúčastnili také němečtí poutníci z obce Schwarzach, která je partnerem Pocinovic. Jejich starosta pan Alois Böhm přečetl druhé čtení v německém jazyce.

Ve své promluvě zdůraznil pan farář, že máme následovat kříž Ježíše Krista a odkaz Panny Marie, pomáhat a být potřební nemocným, opuštěným a chudým.

Mši svatou doprovázela hudbou dechová kapela a poutníci zpívali písně K nebesům dnes zalet' písní a Pojd' k Spasiteli. Na závěr zazněla známá píseň Otče náš, vyslyš nás, která opěvuje Pannu Marii a svatého Václava.

Na cestě k Pocinovicím stálo několik stánků s občerstvením, sladkostmi a dárkovými předměty. Na závěr poděkoval pan vikář hasičům a obci Pocinovice za to, jak se o toto poutní místo dobře starají. Hasiči též připravili stan nad oltářem a lavičky pro účastníky mše svaté. Modlitba, Boží slovo, zpěv poutníků a setkání s přáteli, to byla zase další krásná Dobrovodská pouť.

Martina Matějková, Loučim

Venkovská obecná škola na Šteflích

Jednotřídní obecná škola ve Šteflích byla původně zřízena jako expozitura (pobočka) při dvoutřídní škole ve Lhotě. Vynesením zemské školní rady ze dne 16. února 1912. Na základě tohoto usnesení začalo se s vyučováním 15. března 1912.

Protože školní budova ještě nestála, byla pronajata místní školní radou ve Lhotě místnost v hostinci u pana Václava Halamy č. p. 134 (u Bednářů). Vyučování bylo zahájeno učitelem Stanislavem Růžkem, jenž byl jmenován prozatímním učitelem.

Se stavbou školy se začalo na jaře 1914. Škola na Šteflích byla postavena obcí Lhota a vedení stavby svěřeno mistru stavitelskému Liškovi ze Kdyně. Škola byla postavena na obecním pozemku a náležela k ní školní zahrada o rozměru 65 ařů, v níž štěpníci ovocných stromů zřídil sám učitel Růžek. Stavba školy byla dokončena na podzim 1914 a dlužno připomenouti, že mnozí dělníci od práce následkem vypuknutí světové války odejít museli do pole. Z jiného zdroje zjišťuji, že náklady na stavbu činily 2800 zl. 92 kr. Jak se později ukázalo, byl to moudrý počín obecního zastupitelstva, neb na stavbu byly finance čerpány z tzv. „Zlaté renty“, kterou obec Lhota vlastnila. Nebýt stavby školy peníze byly použity na zbraně a pro potřebu právě začínající války.

Vyučování v nové školní budově začalo 1. prosince 1914. Všechny děti navštěvující školu ve Šteflích bylo tehdy 35. Náboženství vyučoval tehdejší kaplan v Loučimi František Pařízek a ručním pracím slečna Anna Blahníková, všechny děti jsou katolického náboženství, což uvádím pouze z důvodů souvisejících s dalším učitelem Čechem.

Škola byla postavena řádně dle plánu a třída s kabinetem vyhovuje vyučování. Byt učitele však trpí tím, že dole pod kuchyní a částí pokoje je velký sklep, který nemá žádného klenutí ani záklopu a není možno byt vytopit. Za devět let byla pro plíseň dvakrát vyměněna podlaha. Prkenná podlaha následkem vlhka a plísně shnila. Všichni učitelé ve škole dosud působící, byli těžce prostydlí a onemocněli. Dodávám, že informace čerpám z kroniky školy.

Od 1. září 1921 byl učitelem jmenován Antonín Götz ze Smržovic. Na expozituře vyučoval až do 25. února 1922, kdy onemocněl zápalem plic. Do konce tohoto školního roku musely děti do školy do Lhoty.

Na počátku školního roku 22 – 23 byl ustanoven učitelem Jan Čech, který byl vystudovaný knězem. Jeho působistěm byla Příbram, kde rovněž hrával na varhany. Církevní nadřízené úřady v přípise předsedovovi okresní politické správy vyslovily obavy, že dosazením Jana Čecha, ženatého kněze - učitele, utrpí věřící pohořlení a újmu ve víře, ale nestalo se tak. Občané ve Šteflích, kteří jmenovaného znali, z jeho jedenáctiletého působení v duchovním úřadě v Příbrami s radostí uvítali jeho příchod do Šteflí a jeho působení je zapsáno v srdcích místních lidí.

V roce 1923 byla prohlášena škola na Šteflích za samostatnou školu obecnou s vlastní správou. Za správce byl jmenován dosavadní učitel Jan Čech, který už v té době bojoval s revmatismem z nástudu, podobně jako jeho žena a ostatní učitelé. Jen pro upřesnění uvádím, že roční příděl otopu, uhlí a dřeva byl velmi nízký. Deset

metráků uhlí na tak velký barák bylo opravdu málo, a to ještě nehovořím o poloze školy a častém silném západním větru. I dřevo bylo deputání za výkon funkce správce školy.

15. srpna byla ustanovena učitelkou domácích nauk slečna Marie Staubrová z Hluboké. Dále na Šteflích učil Martin Fictum, který zde učil pod patronací lhoteckého řídícího Jana Mráze.

Dalším učitelem na Šteflích byl František Knížek, který zde učil od roku 1926, který musel vykonávat i funkci školníka (správce), a to pouze za již zmiňovaný deputát, tedy otop na zimu. V tomto roce navštěvují školu i děti z nedalekých Vítovek. Krom jiného bojovala škola na Šteflích i s nízkým počtem žáků. Po onemocnění Knížky zastupuje učitelka Josefa Haladová ze Lhoty. V roce 1930 jsou na školu ve Šteflích převedeny některé lhotecké děti, aby doplnily stav, který byl tehdy 18 dětí. Z neověřeného zdroje zjišťuji, že do Lhoty chodilo tento rok 82 dětí! V té době dochází k dalším změnám na pozici učitele i správce. Přichází Josef Brůža, další z velkých postav lhotecké historie. Učitel Brůža musel pochopitelně také vykonávat funkci školníka, což v roce 1932 odmítá. Po něm tuto funkci vykonává Josef Jířík z č. 14. Obě školy, jak ve Lhotě, tak ve Šteflích byly spojeny s ochotnickým divadlem pod vedením učitelů obou škol.

Další konkurs na učitele byl vyhlášen v roce 1937, který vyhrává Augustin Hellman (Helman). Ženským ručním pracím vyučuje Marie Stauberová a náboženství děkan Fr. Pařízek. Kmenovou školou učitelky ručních prací Stauberové je Hluboká. 25. března přebírá školnictví, vždy přes zimu, paní Marie Husníková, která tuto činnost vykonává až do roku 1940.

Po podepsání mnichovské dohody postupujeme Německu Sudety. Tím se naše škola ocitla na samé státní hranici a to mělo za následek mnohé nesnáze včetně návštěvy školy, jež byla minimální. 15. října byl zajat ř. učitel Holman říšským vojskem, když překročil nevědomky demarkační čáru. Od tohoto dne docházelo žatctvo do Lhoty. Poté přichází rok 1942 a s ním vládní nařízení, že dnem 31. srpna 1942 se ŠKOLA VE ŠTEFLÍCH RUŠÍ A UZAVÍRÁ.

Po zrušení školy byla tato budova využívána jako místní útulek pro nemajetné (chudobinec). Pak budovu školy koupil František Halada a škola zůstala i nadále soukromým majetkem.

V roce 2007 byla škola ve Šteflích zbořena a na jejím místě vyrostl nový dům.

Milan Zajíc

Kulturní servis

ŘÍJEN

- **6. 10. Kdyně**, představení knihy Václava Siky, od 17 hodin v městské knihovně.
- **8. 10. Kdyně**, 5. koncert Klubu přátel hudby od 19 hodin v sokolovně.
- **9. 10. Kdyně**, taneční 1. prodloužená od 19 hodin v Sokolovně.
- **10. 10. Koloveč**, premiéra divadelního představení Srovnej mu tu čepici v podání spolku Kolofantí, KD Koloveč.
- **10. 10. Zahorany**, beseda se seniory od 14 hodin v kulturním domě.
- **10. 10. Mezholezy**, jarní turnaj v minikopané, od 13 hodin.
- **10. 10. Mezholezy**, pout', od 19 hodin pouťová taneční zábava za doprovodu skupiny Šejnovjanka.
- **17. 10. Zahorany**, blešák od 9 hodin v kulturním domě.
- **18. 10. Nová Ves**, přednáška Metropole východu USA, Luděk Hynčík od 16 hodin v obecním úřadu.
- **24. 10. Nová Ves**, podzimní procházka po cyklostezce a na závěr posezení U Šupů, sraz ve 14.30 hodin u kapličky.
- **30. 10. Zahorany**, školení řidičů seniorů od 18.30 hodin v pohostinství Oprechtice.
- **31. 10. Mezholezy**, 2. část dýňové soutěže o nejlépe vyřezanou halloweenskou dýni od 17 hodin a od 18 hodin u hospody halloweenský průvod.

LISTOPAD

- **4. 11. Kdyně**, Poznej své tělo, povídání o zdravém způsobu života, detoxikaci, racionální výživě, pohybu a pozitivní přístupu k životu s výživovou poradkyní Ivou Červinkovou, Muzeum příhraničí, od 17 hod. Omezená kapacita, prosím rezervujte si místo předem nahlášením vaší účasti.

- **6. 11. Kdyně**, taneční, 2. prodloužená od 19 hodin v sokolovně.
- **11. 11. Kdyně**, 6. koncert Klubu přátel hudby, od 19 hodin v sokolovně. Na posledním koncertu se tradičně představí Plzeňská filharmonie.
- **11. 11. Chodská Lhota**, položení věnce u památníku obětí 1. světové války od 11 hodin. Pořádá OÚ společně s MŠ.
- **24. 11. Kdyně**, komponované pásmo o okolnostech upálení mistra Jana Husa od 19.30 hodin v kině.
- **27. 11. Kdyně**, taneční milukášská, od 19 hodin v sokolovně.
- **26. 11. Kdyně**, povídání o houbách s mykologem Ing. Jurajem Macúchem spojené s ochutnávkou, od 17 hod. v Muzeu příhraničí ve Kdyni.
- **29. 11. Chodská Lhota**, rozsvícení vánočního stromku s kulturním programem v kapli sv. Václava od 17 hodin. Pořádá OÚ ve spolupráci s hasiči.
- **29. 11. Mrákov**, rozsvícení vánočního stromku vpodvečer před kostelem.

PROSINEC:

- **3. 12. Kdyně**, cestopisná přednáška „Jižní Afrika“ od 18 hodin v kině.
- **5. 12. Nová Ves**, mikulášská nadílka od 15.30 hodin v obecním úřadě.
- **11. 12. Kdyně**, taneční závěrečná od 19 hodin v sokolovně.
- **12. 12. Mrákov**, hubertská zábava v sále KD ve Starém Klíčově od 20 hodin, zahraje Vrchovanka.
- **21. 12. Kdyně**, vánoční koncert Evy Pilarové od 19.30 hodin v sokolovně.
- **24. 12. Nová Ves**, zpívání v kapličce od 21 hodin.
- **31. 12. Chodská Lhota**, slavnostní ohňostroj v 00.00. Pořádá obecní úřad.

KINO Kdyně

ŘÍJEN

2.–3.10.	17:00	Zvonilka a Tvor netvor, (USA), pohádka
6.–7.10.	20:00	Schmitke, (SRN, ČR) krimi
9.–10.10.	17:00	Sedmero krkavců (ČR), pohádka
13.–14.10.	20:00	Pár nenormálních aktivit, (USA), horor
16.–17.10.	17:00	Ovečka Shaun ve filmu, (VB, Francie), pohádka
20.–21.10.	20:00	Pařba v Mexiku (USA), komedie
23.–24.10.	20:00	Vybíjená (ČR), drama
27. 10.	20:00	Uzavřený kruh (VB, USA) thriller
30.–31.10.	17:00	Past na žraloka 2: Příliv (Jižní Korea, USA) pohádka

LISTOPAD:

3.–4. 11.	20:00	Temné kouty (Francie 2015)
6.–7. 11.	17:00	Popelka (USA 2015)
10.–11. 11.	20:00	Úžasný Boccaccio (Itálie, Francie 2015)
13.–14.11.	20:00	Victoria (Německo 2015)
18. 11.	20:00	Nenasytá Tiffany (ČR 2015)
20.–21.11.	20:00	Pořád jsem to já (USA 2014)
25. 11.	20:00	Jak jsme hráli čaru (ČR, SR 2014)
27.–28.	20:00	Život je život (ČR 2015)

Rok s rokem se v knihovně sešel

Počátkem prázdnin uplynul rok, kdy se Městská knihovna ve Kdyni přestěhovala do nově zrekonstruovaných prostor bývalé Draslovky.

Hodnotíme-li uplynulý rok, je nová knihovna přínosem v řadě aspektů: podstatně větší prostory v dětském oddělení i ve výběru beletrie pro dospělé, samostatná počítačová učebna s regionální literaturou. Třešinkou na dortu je útulná čítárna, situovaná okny do náměstí, s velkým výběrem časopisů. Časopisy, které nabízíme, si zde můžete přečíst, nebo si je půjčit domů. Výpůjční doba na časopisy je 14 dní, u knih 1 měsíc. Zvýšila se návštěvnost knihovny i počet čtenářů. V odpoledních hodinách je knihovna využívána zejména dětmi. Některé zde tráví svůj volný čas proto, že se jim u nás líbí, jiné si přijdou jen vypůjčit knihy, dojíždějícím žákům se stávají útočištěm do odjezdu veřejných spojů. Dětské oddělení jim poskytuje mnoho míst k posezení, ale i poležení. Je velmi potěšující pohled na děti, jak s knížkou či časopisem v ruce zaujímají nejrůznější polohy při čtení na jejich nejoblíbenějších pohovkách.

Nové prostory umožňují pořádat řadu akcí, jak pro děti, tak i pro dospělé. Kromě vlastních prostor knihovny máme možnost využití i společenského sálku v přízemí budovy. Setkáváme se zde například při výtvarných činnostech, literárních besedách, cestopisných přednáškách... Tyto akce nabízíme nejen našim čtenářům, ale i široké veřejnosti.

Máme radost, že se knihovna všem návštěvníkům moc líbí a těšíme se na další nové čtenáře!

Jako upoutávku Vám představujeme tituly časopisů, které najdete v naší čítárně:

Aha! Pro ženy, Blesk pro ženy, Čas pro hvězdy, Domov, D-test, Enigma, Epoque, Glanc, History, Instinkt, Katka, Květy, Paní domu, Psychologie, Puls, Receptář, Recepty prima nápadů, Svět potravin, Svět ženy, Tina, Tvořivý Amos, Týden, Vlasta, Zahrádkář, Zdraví i Domažlický deník.

Pro děti: ABC, Čtyřlístek, Kačer Donald, Tom a Jerry. *Irena Hambeková*

SBS-stav s.r.o.
Dělnická 48, 345 06 Kdyně
mob.: 777 948 518
email: obchod@sbs-stav.cz

**Váš partner v oblasti rekonstrukce,
stavby či drobných zednických prací**

Provádíme:

Zednické práce	Montáž sádkrokarotnu
Malířské a natěračské práce	Fasády
Rekonstrukce	Stavby na klíč
Kompletní vyřízení stavebních povolení	
Demolice a zemní práce	Pronájem lešení
Doprava materiálu	Kalkulace zdarma

Prázdniny na Kdyňsku

Ycházka „Co je za humny?“ se Černíkovským vydařila. Během zajímavého a poučného povídání u nové kapličky v Balkovech a zastávkou v kovárně v Řakomí se i ranní mlha rozplynula a sluníčko nás doprovázelo nad Drslavicemi a Tupadelskými skalami až do pivovaru v Bezděkově. Nenáročná trasa přilákala 59 účastníků!

Jana Sedláčková

Při slavnostním zahájení nového školního roku přivítal senát ZŠ Mrákov tvořené žáky deváté třídy 21 nových prvňáčků. Na spolupráci s nimi a s rodiči se těší paní učitelka Mgr. Blanka Mužíková.

(hd, OU)

Pod Korábem se jelo Mistrovství České republiky v automobilových rally. Druhý nejrychlejší veterán s č. 105 řídili manželé Lubomír Sychra a Lucie Sychrová.

Foto Marek Zachariáš

Při dvacátém setkání u všerubského pomníku „na paměť těch, kteří 1948-1989 při přechodu hranice položili životy“ zúčastnění připomněli pokusy těch, kteří chtěli prchnout z Československa v době vlády komunistické strany. Svou přítomností akt politických vězňů podpořilo i vedení města Kdyně.

Foto Kristýna Bublová

Sbor dobrovolných hasičů z Miletic pořádal tradiční amatérský volejbalový turnaj. Přesto, že se v týž den v okolí konaly další tři turnaje, uvítali Miletičtí celkem šest smíšených družstev. Boje na kurtech byly úporné, na konec se nejvíce radovali Lazaři z Libkova. Turnaj byl zakončen posezením s kytarou.

Iva Šulcová

Na čtvrtém koncertu Klubu přátel hudby v sokolovně ve Kdyni vystoupil vynikající pěvec Roman Janál s klavíristou Karlem Košárkem.

(vp)